

Выйходитъ у Львовѣ
що дні (кромѣ неділь)
гр. кат. святыи въ бѣ
годинѣ по полудни.

Едакція въ
Адміністрації губернії
Чарнецкого ч. 8.

Часописъ приймають съ
самими франковаками.

Рекламація може
такоже відбутися
заказчикомъ не зберігаються.

НАРОДНА ЧАСОПІСЬ

Додатокъ до „Газеты Львовской“.

Рада державна.

Въ послѣдніхъ дніяхъ відбули ся ще два засѣдання Палаты панівъ. На засѣданнію въ дня 16 с. м. залагодила Палата панівъ декотрій поменшій справи ухвалений вже Палатою послѣдовъ а інші тими; законъ оувольненю відъ стемплівъ и належностей при заокруглюваню грунтівъ, о побльгахъ фіскальнихъ для конверса відговѣтія гіпотечныхъ и проектъ закона о будовѣ зеленницѣ Галичъ-Остробівъ.

На засѣданнію Палаты панівъ въ дня 18 с. м. вела ся дебата надъ новелю до закона о краевій оборонѣ, а позаякъ се справа великої важи, то й дебита завела ся широка, въ котрої деякій дати суть цѣкаві и для ширши публики. Яко першій бесѣдникъ виступивъ тутъ шефъ ген. штабу бар. Бекъ и скажавъ міжъ іншимъ:

Въ першихъ часахъ, коли заведено у насъ краеву оборону, т. е. въ рокахъ 1868 и 1869 представляла наша армія у відношенню до тогдешніхъ армій въ другихъ державахъ таку силу, котра здавала ся бути достаточною, скоро бы єї увільнено відъ всіхъ такої служби, яка єсть потрібна по за фронтомъ боової лінії, якъ и. пр. служба залогова, заслоюване лінії етаповихъ и т. д. До словення тої задачи утворено тогды краеву оборону, и здавало ся тогды, що въ взгляді на т. гдѣшній погляди и на обмеженій средства, які стояли до розпорядимости воїскової адміністрації, дастъ ся сею новою інституцію ту цѣль осягнути. Але поволи стали всѣ держави збіль-

шувати свои армії и то, а особливо наслідки війни зъ 1870/71 р. викликали у всіхъ розважно глядачівъ людей воїсковихъ переконане, що й у насъ мусить конче настать якась реформа. Збільшили армію на великий розмѣръ було у насъ такъ въ взглядовъ політическихъ якъ и въ огляді на величезні кошти фінансовий рѣчию зовсімъ неможливою. Треба було для того взяти въ комбінацію краєву оборону и старати ся притягнути єї до найпершої лінії и скрѣпiti такъ армію, а для задачи призначеної тогды краевій оборонѣ, утворити нову інституцію. Ухваленемъ закона о ополченю зараджено по частії сїї справѣ, але не сповнено задачи, після котрої краєва оборона могла бы въ однімъ рядѣ ставати въ армію до бою. Въ королевско-угорській краєвой оборонѣ зроблено то въ більшій мѣрѣ, бо тамъ відъ часу послѣднього ухвалення закона о краевій оборонѣ, котримъ унормовано дволітній службу чинну и призначено средства въ бюджетѣ, збільшено кадри під часъ міра досить значно. Таке збільшене кадръ въ нашій краєвой оборонѣ було бы безъ хбена, бо не мала бы средствъ, потребніхъ для свого обравованія. Аже черезъ підвидженіе бюджету въ спбдцѣ въ переведенемъ сего закона, буде можна кадри під часъ міра въ такої мѣрѣ пускати армії такъ, аби службу и образоване, скрѣпiti, що и низшій віддѣлъ можна буде притягнути и відповѣдно виобразувати. Симъ однакоже не робити ся докору краєвой оборонѣ, бо она доси й при малыхъ средствахъ робила, що могла. Але кождий, хто хоче трохи познамленій въ відносинами воїсковими, признає, що рѣчи неможлива, при однорічній службѣ чинній виобразувати здѣбільнихъ підофіцірівъ. Можна вже въ першому роцѣ реныхъ на велику скалу формаций загального ополчення. Міністеръ вказує въ томъ взглядѣ на

роцѣ могли бы яко тако сповнити службу підофіцірівъ, але добрыхъ и здѣбільнихъ підофіцірівъ можна мати аже по другомъ и въ третомъ роцѣ служби. Але таке продовжене часу служби не вистане ще до підготовлення здѣбільнихъ підофіцірівъ, до того ще потреба, щоби они по довшої службѣ були відповѣдно забезпечени. Новочасна війна зъ всіма своїми способами ставить такъ великий жаданія до хоробрості духа и патріотизму, що въ великихъ масахъ покликаныхъ до войска на то не можна ніякъ спустити ся, а треба вироблювати въ тихъ масахъ послухъ, дисципліну и довѣре до проводу. Однолітньою службою не дастъ ся то осягнути и для того зажадано яко мініумъ для служби въ краєвой оборонѣ два роки. Франція, Россія и Німеччини зброять ся безустанно; мы позбистали по заду и поступаемъ лиши поволи, але можу сказати, що постбіно и въ певною цѣлію передъ очима: коли хочемо мати миръ, мусимо лагодити ся до війни.

Міністеръ оборони краєвої гр. Вельзера гаймъ предложивъ програму розвою оборони краєвої и загального ополчення. Продовженій часъ обовязку служби чинної буде звужити до того, щоби піднести станъ корпівъ зъ відносинами віддѣлівъ польової виїзду виказувати відповѣдно. При п'ятірій оборони краєвої вимагає організація полкова доповнення; ту треба подумати о утвореню воєннихъ резервъ. При кінніці оборони краєвої піднесене буде число шкадронъ въ 4 на 6. Відтакъ треба буде утворити евиденцій загального ополченя въ цѣлі мобілізації намѣреної підофіцірівъ. Можна вже въ першому роцѣ реныхъ на велику скалу формаций загального ополчення. Міністеръ вказує въ томъ взглядѣ на

1823 р. вернули назадъ до Галичини и зновъ освѣли въ Станиславовѣ. Въ осені 1832 деставъ полкъ зновъ приказъ йти въ Семигородь. Третій баталіонъ и баталіонъ обороны краєвої (ляндверы) лишили ся дома и стояли на переміні то въ Бережанахъ то въ Тернополі. Полковий штабъ остававъ ся відъ 1832 аже до 1848 р. звичайно въ чотирма компаніями въ Германштадѣ, а прочі вісімъ компанії були роздѣленій межі більшій мѣста въ краю.

Наставъ роць 1848-ї. Зруинованій роїжними війнами та революціями народы Франції, Німеччини, Італії и Австрії, давленій панщинною, жили въ якому безнастаннімъ роздразеню и бунтували ся. Повстане въ одній державѣ відзывало ся заразъ и въ другої. По війнахъ французькихъ рѣшили ти державы, що противъ Французівъ били ся, дати своїмъ народамъ за іхъ патріотичну участу у війнахъ конституцію, відповѣдну до часу и потребъ. Але стало ся такъ, що декотрій князь німецькій дали які-такі побльги народови, а іншій не дали. Особливо Австрія и Пруси, двѣ великихъ держави німецькій, хочь обвѣцяли, не думали давати конституцію. Австрійській канцлеръ князь Меттерніхъ таки рѣшучо протививъ си обмеженю власти монархівъ. Отже головно се недодержане обѣтницѣ збутило невдоволене и въ Прусахъ и въ насъ. Щоби то невдоволене придушити, заказано свободно писати и установлено дуже строгій надзоръ, особливо надъ студентами и школами.

Въ Німеччинѣ мимо того реформовано у внутрій державу и се принесло народови ве-

Поредплата у Львовѣ
въ Адміністрації „Газети
Львівської“ и въ ц. к. Старостствахъ на провінції:
на п'ять рокъ 2 пр. 40 к.
на п'ять року 1 пр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
нічично . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.
Зъ поштовою картою:
на п'ять рокъ 5 пр. 40 к.
на п'ять року 2 пр. 70 к.
на чверть року 1 пр. 35 к.
нічично . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

2)

Деяць зъ исторії 55-ого полку пѣхоты.

(Дальше).

Отже першою битвою, въ котрой показали свою хоробрость галицькій вояки 55-ого полку, була битва підъ Горою. Коли зважити, які були страти у неприятеля и яке лихе було оружіе въ тій часу у войску, то можна собѣ представити, якъ незвичайно сильно наші держали ся. Подобну вправу воїнну показавъ сей полкъ и въ р. 1813 та 1814, коли то воїнъ на полудні державы въ Игалії бивъ ся зъ Французами, а єго двѣ компанії гренадирівъ, що стояли при австрійско-баварській корпусу въ Німеччинѣ, мали такоже нагоду відднанити ся славными дѣлами. Въ р. 1815 перейшовъ полкъ цѣлу Німеччину и бувъ аже підъ Парижемъ, але тамъ не бувъ у жадній битвѣ. Такъ отже ходивъ полкъ свѣтами и хто тодѣ служивъ у войску (а треба було служити 14 лѣтъ), той немало перемѣрявъ землї своїми ногами. Теперь сяде полкъ на зеленницю и за одинъ день заїде колька десѧть миль, а въ часы войска только пѣшки ходило.

Коли по французькій війнѣ державы поимили ся, прийшовъ 55-ий полкъ до Станиславова и остававъ ся аже до року 1821 въ Галичинѣ. Въ цвітні 1821 ходили два єго баталіони до Семигороду, але вже въ лютомъ

лику користь. Австрія не брала собѣ прикладу въ Німеччини, не заводила у себе ніякихъ порядківъ, відчушила ся помалу відъ неї и стала ся такимъ способомъ позаду руку матеріального и духовного, що одушевлявъ сущності державу. Въ розвою науковмъ, котрый въ Німеччинѣ ішовъ нездержано до незвичайної висоты, Австрія не брала майже ніякої участі, бо політика Меттерніха опекувала ся страшно шкодливо виходанемъ австрійскихъ народівъ и тревожливо не допускала до того, щоби здривали ся зъ іншими народами. Настала въ державѣ застоя. Мініstry не хотѣли нічого змінити, хочь конче треба було, іменно адміністрацію громадську, судовництво и т. п. Але треба сказати и то, що дуже трудно було змінити австрійській відносини, бо въ державѣ находили ся ріжній народи, а кождий народъ не бувъ однаково просвѣчений и мавъ свои відмінній потреби. Майже всѣ були невдоволеній зъ істнуючихъ порядківъ.

Въ мартѣ 1848 р. у всіхъ частяхъ Німеччини и Австрії настали революції; народъ збиравъся, радивъ и грозивъ. Се приневолило всіхъ монархівъ обвѣцяти, що устроють своє правлїнє такъ якъ треба. Пригоды мартовї стягли сильно особливо Австрію. Всѣ народи австрійській бажали згідно усунення Меттерніха, въ котрому видѣли представителя дотезершніого гнету. Меттерніхъ утікъ въ Австрію, а тымчасомъ народамъ забажало ся кождому чогось іншого. Німцѣ австрійській бажали конституції, але хотѣли злучити ся зъ Нім-

внесенный уже законъ о обовязку мельдования принадлежащихъ до загального ополчения. Программа обнимаетъ дальше старане о вѣдомствѣ школы для належной обсады збѣльшеннаго числа офицеровъ, а дальше старане о то, чтобы на выпадокъ войны потрѣбніи комендантамъ дивизій и бригадъ обороны краевои були вже подчѣсть мира приготовленій. Вѣднци мѣстить программа полѣшена и дополненія узброянія обороны кр. и загального ополчения въ кождомъ напрямѣтъ, особыло треба переносимыхъ наметовъ маршовыхъ.

Предложеніе о оборонѣ краевої принято въ другомъ и третомъ читанію. Такъ само безъ разправы принято проектъ закона о обниженію належностей стемплевыхъ вѣдъ выговѣжень мешканія на письмѣ. Вѣднци принято три предложенія что до продажъ або обдовженія рѣжныхъ предметовъ недвижими власности державы и законъ о гваранціи помочи державной зъ причинѣ нещастіе элементарныхъ.

Палата панѣвъ принялѣ безъ дискусіи выимковой зарядженія, а вѣдакъ ухвалила пропозицію буджетову по промовѣ Шенбурга, Гавсвіта и Фалькенгайна, котрый именемъ трехъ сторонництвъ похвалили программу правительства и высказали ему свое довѣре. Именемъ правителѣства подякувавъ Віндішгрецъ за довѣре и сказавъ, что правительство буде старати ся заслужити себѣ на дальше довѣре. Вѣдакъ Палата ухвалила проектъ закона о мѣщевої земѣннici Чернѣвѣ - Новоселиція, проектъ о провізоричномъ управильненю вѣдносинъ торговельныхъ въ Іспанію и проектъ о конгруахъ. Вѣднци Віндішгрецъ заявивъ, что вѣдкладас Раду державну на познѣйше.

Комісія парламентарна коаліції славянской мала свое первое засѣданіе, закимъ Рада державна розѣхала ся на свята. До сей комісії належать зъ Молодочехѣвъ: Аймъ, Енгель, Кайпль и Тучекъ; зъ моравскихъ Чехѣвъ: Фандерлікъ и Зачекъ; зъ клубу хорватско-словенскаго: Кляичъ и Ферінчичъ, а зъ не-зависимыхъ Словенцѣвъ и Хорватѣвъ: Спінчичъ и Лягінія. На тѣмъ засѣданію ухвалено, что комісія має въ кождой спрѣвѣ давати приказы клубамъ, якъ треба поступати, и що провідниками комісії по чергѣ будуть члены репрезентованыхъ у нѣй клубовъ. Ухваленіе программы вѣдложено до слѣдуючого засѣданія, котре має вѣдбути ся ажъ въ лютомъ.

На послѣднѣмъ засѣданію клубу зъединеної лѣвицѣ вѣмецкої проводникъ дръ Гайльсбергъ, прашаючи товаришѣвъ, заявивъ, что вѣдъ 15 лѣтъ нѣ разъ не покидавъ Раду дер-

жавной въ такимъ спокоемъ, якъ теперь. Новій надѣѣ збудили ся по богато лѣтахъ, а всѣ бажаютъ себѣ, щобы справдѣ сповнили ся. Тѣ слова дуже вподобали ся клубови.

Переглядъ політичний.

Въ готели „Імперіяль“ у Вѣдни вѣдбути ся оногды обѣдъ, въ котрому взяли участъ: Президентъ кабінету кн. Віндішгрецъ, пп. Міністры: гр. Фалькенгайнъ, ген. гр. Вельзергаймъ, марк. Бакегемъ, гр. Вурмбрандъ, дръ Мадейскій, п. Яворскій; дальше віцепрезидентъ Палаты пословъ Катрайнъ и Абраамовичъ, послы: гр. Гогенвартъ, гр. Деймъ, п. Енджейовичъ, дръ Русъ, дръ Фуксъ, дръ Гайльсбергъ, п. Стефановичъ и т. д.

Долѣшно-австрійскій соймъ отворивъ маршалкъ Гуденусъ промовою, въ котрой вазначивъ, що край дякуючи мудrosti Монарха, може дивити ся въ будучину безъ обавы о забуреніи спокою. Соймъ въ одушевленемъ виѣсь окликъ на честь Монарха. Намѣстникъ долѣшної Австрії виѣсь проектъ закона, пѣслія котрого бурмистрови мѣста Вѣдни має признати ся голосъ вірильний въ соймѣ. Замѣть 72 пословъ соймовихъ має бути 78, а то 74 вибранихъ, а 4 вірильнихъ.

Male Noviny у статьї п. з. „Алярмуючі по-голоски“ пишуть, що Гарашанина мали закликати до сербской палаты королівской и заявити ему, що може повѣрять ему утворене нового кабінету. — На мѣсце Докича презесомъ кабінету ставъ генераль Груичъ. Теперѣшній міністеръ справедливості Максимовичъ радивъ королеви на мѣсце Докича взяти Гарашанина. Звѣдси та поголоска. Пасича се розгнівало, що не ему поручили зложити кабінетъ, и вонъ казавъ своимъ приятелямъ у скуншиці, не скорше ухвалити буджетъ, поки не роздѣлять межи народъ карабіновъ. Король сербской переславъ ген. Богичевичи, бувшому міністрови вѣйни въ ліберальному кабінетѣ Азакумовича письмо зъ власноручнимъ пѣдписомъ. Сей фактъ урадувавъ дуже лібераловъ и они теперѣ кажуть, що король хотѣвъ тымъ способомъ заявити свою прихильнѣсть обжалованому кабінетови. Бувшій міністри сподѣваються, що трибуналъ державный увільнить ихъ.

меччиною якъ найгѣнѣйше. Италіяцѣ, Мадяре и Славяне выступили зъ жаданіями, котрій або загрожували бытови австрійской державы, або намѣряли сѣ зовсѣмъ перестроити. Зъ того настала борба зъ Италіяцями и Мадярами. Подѣѣ въ Угорщинѣ завели Австрію просто надъ берегъ пропасти. Австрійскій цѣсарь (Леопольдъ I., Йосифъ II.) хотѣли прилучити Угорщину до Австрії, але то имъ не вдало ся. Ще въ р. 1825 постановили себѣ Мадяры, що не прилучать ся нѣколи и три-мали ся того. Звѣстно, що ихъ въ Угорщинѣ найбльше. Огже они хотѣли ще зробити свою мову урядовою и зачести еї въ школахъ. Угорскими Славянамъ се дуже не подобало ся, а коли ще знаменитий патріотъ угорскій Кошутъ постаравъ ся о окреме міністерство для Угорщины, то Хорваты, Сербы и Румуни не хотѣли того всѣго знати, бо знали, що то на ихъ шаоду выйде велика власть угорскаго міністерства. Огже збунтували ся; на чolvѣ повстанія становъ хорватскій банъ Єлячичъ. Наслѣдкомъ тога въ Семигородѣ, Хорватіи и полудневѣй Угорщинѣ були керваві бѣбрь.

Воюючі стороны просили два разы Цѣсара, щобы прихиливъ ся на одну або на другу сторону. Цѣсарь Фердинандъ бувъ зразу за Мадярами, але познѣйше становъ по сторонѣ бана Єлячича. Тымъ обуривъ противъ себе пештенське міністерство, котрого душою бувъ Кошутъ. Графа Лямберга, котрого Цѣсарь видали и міністерство не зважало вже на повагу королівску. Кошутъ вложивъ чимъ скорше

жавнои въ такимъ спокоемъ, якъ теперь. Новій надѣї збудили ся по богато лѣтахъ, а всѣ бажаютъ себѣ, щобы сповнили ся. Тѣ слова дуже вподобали ся клубови.

Новинки.

Лѣбдѣт дні 20 грудня.

— Свято для дѣтей. Варто бути передвчера на „Рускѣ Бесѣдѣ“ у Львовѣ та придвигити ся, якъ святкували дѣти день св. Миколая, котрый для нихъ приносить рѣжній дарувки. Зѣбраво ся звѣль сто самыхъ дѣтей, почавши вѣдъ такихъ, що ледви вѣдъ землѣ вѣдроши та ходити вмѣютъ, ажъ до сперыхъ пѣдростківъ. Веселій, повновид, прибраній святочно бывали ся они такъ, якъ мало коли. Вѣдъ 5 годинъ до 6 при грѣ фортепіану вишли гри товарискій пѣдъ проводомъ учительюкъ. Вѣдакъ пришовъ св. Миколай и ангеликъ и чортікъ, всѣ дуже добре скарктеризованій. Миколай повитавъ дѣтей и навчавъ ихъ на добру дорогу, чортікъ хотѣвъ обвинити дѣтей, та ангеликъ вяявъ ихъ въ оборону и алый духъ мусѣвъ забирати ся. Дуже роумно вѣдакъ лямували свої „ролі“ ангела и чorta малолѣтніхъ сыны проф. Шухевича. Вѣдакъ св. Миколай „роядававъ“ дары дѣтямъ, котрій въ величимъ поважанемъ, а трохи и вѣдъ страхомъ приступали до него та вѣдбирали, що кому припало. Слѣдувавъ пѣдвѣчнрокъ для дѣтей, котрими вишивали ся клубъ Русинокъ, а вѣдакъ зновъ забавы. Вѣднци показувавъ проф. Шухевичъ всякий образы на по-лотѣ при помочи скіптика. Дѣти мали въ того незвичайну потѣху. Пять годинъ часу, бо забава тривала ажъ до 10 ои год, минуло незамѣтио и сей обхѣдъ котримъ найбльше занимали ся пп. Шухевичевъ — остане ся на довго въ памяті наймолодшого покоління лѣбовскії Руси. „Старшій“ дѣти бавили ся на „Бесѣдѣ“ ажъ поза пївнічъ.

— На будову руского театру зложили пп: Выдѣль ради повѣтсови у Львовѣ 25 зп, Лакчинській въ Ременова 1 зп, Ферд. Кнаверъ въ Глинянов 1 зп, Ив. Кречковскій въ Пѣсковѣ 1 зп, Теоф. Меруновичъ 1 зп, выдѣль ради повѣтсови въ Грибовѣ 15 зп, выдѣль ради повѣтсови въ Сокали 50 зп, Брацтво церковне въ Лозинѣ 1 зп, рада громадска въ Залѣщикахъ 10 зп, рада громадска въ Новѣмъ Торѣ 5 зп; — на руки о. Охримовича въ Сенечолѣ зложили: Рада громадска въ Сенечолѣ 1 зп, брацтво церковне 1 зп, о. Охримовичъ 1 зп, громадяне дрѣбными датками за починомъ честного начальника громады Прокопа Пикала и радного Романа Чекана 2 зп 24 кр, разомъ 5 зп 24 кр; — о. Зубрицкій въ Мшанцѣ 3 зп, вѣбранихъ дрѣбными датками у о. Марчака въ Головецку; — дръ Ц. Икаловичъ прибочній лѣкарь кн. Фердинанда болгарскаго 50 зп, за котру суму складавъ ему комітетъ сердечну подяку; выдѣль ради повѣтсови въ Сяноцѣ 10 зп, выдѣль повѣтсови въ Борщевѣ 25 зп, выдѣль ради повѣтсови въ Камянцѣ струмиловѣ 50 зп, Р. Липківскій 3 зп, Зинкевичъ 1 зп, Л. Бачевскій 1 зп, И. Раставецкій 1 зп, дръ Сорень 1 зп, Як. Гайнъ 1 зп, Яблоньскій 1 зп, Па-

войско, въ котрому були и давнѣйши цѣсарскій вояки и новій рекрутъ, и мавъ надѣю вѣдорвати ся вѣдъ Австрії; думавъ, що ему поможе до того угорске повстаніе поможе. Отже постаралися о то, що войска австрійскаго не допущено до Угорщины, щобы не помогло Єлячичови та не звалило пештенського правительства. Але якъ войско въ жовтні 1848 р. обстутило Вѣдень, тамошній Нѣмцѣ перестали вже бльше бунтувати ся.

Нѣбавомъ потомъ цѣсарь Фердинандъ I. зложивъ корону и цѣсаремъ ставъ Францъ Йосифъ I. Вѣнѣ при помочи нового міністерства почавъ заводити миръ въ державѣ. Князь Віндішгрецъ помагавъ ему при тѣмъ. Вѣнѣ пішовъ до Угорщины, дѣставъ ся якось и до Пешту, а звѣдакъ посуванъ ся зъ войскомъ дальше на всѣдѣ. Але Гергей, начальникъ угорской армії, обїшовъ его зъ заду и спонукавъ вертати. Австрійска залога въ Будѣ попала ся въ руки Мадяровъ. То додало Кошутови такои вѣдваги, що оголосивъ зложене зъ трону дому Габсбургскому, а соймъ именувавъ его президентомъ краю (14. цвѣтня 1849 року).

Зновъ же Россія бояла ся, що коли Угорщина буде самостїна держава, то польскій краї въ Россії зможуть такожъ вѣдорвати ся вѣдъ неї и тому прислали Австрії на помочь 130.000 войска. То войско помогло побити

Мадяровъ. Коли справа мадярска до половины була вже програма, зрѣкъ ся Кошутъ свого достоинства; Гергей становъ на его мѣсце, але вже лишь на короткій часъ, бо 13 серпня 1849 капітулювавъ зъ войскомъ своїмъ пѣдъ Вѣлягошъ.

Мы описали троха ширше вѣдносини 1848 року, щобы було бльше зрозумѣле, чого то 55-й полкъ ходивъ на вѣйну до Угорщины та до Семигороду, зъ кимъ бивъ ся и за що. А того всѣго нема въ згаданій „Исторії 55-ого полку пѣхоты“ и мы думаємо, що она черезъ то не така цѣкава, якъ могла бы бути; книжочка ся була бы ще цѣкавѣша, якъ бы въ нїй були бодай коротко описаній причини рѣжніхъ воєнъ и битвъ.

Та вѣйна угорска була тяжка и богата на кроваві битви. Полкъ 55-й належавъ до семигородского корпусу, майже зовсѣмъ вѣдтатого вѣдъ головної армїї. Войско зазнало тогды немало всякої нужди; а мимо того держало ся дуже сильно. Особливо 55-й полкъ бивъ ся славно и дуже богато вѣданакъ за хоробрѣсть дѣстали его вояки вѣдъ ласкавого Цѣсаря. Въ описахъ сей вѣйни стрѣчаемо вже богато такихъ пробищъ, якъ у насъ люде называють ся: Дублянській, Ярема, Паламарь, Кохановскій и і. Подамо єдька описаній битвъ після згаданої книжочки, маючи до того уповажнене автора єї, поручника Берана.

Въ двохъ послѣдніхъ мѣсяцяхъ року 1848 полкъ 55-й не лишь мусѣвъ бити ся въ численныхъ битвахъ, але й вазнавъ богато

шерковській 1 зр., Кошубській 1 зр., Скомарській 1 зр., Станівській 1 зр., Гроуль 1 зр., Новицькій 1 зр., Арламович 1 зр., Шелеговській 1 зр., Вол. Валецькій 1 зр., відбравши дробыми датками сор. Лисковськимъ 27 зр., Франтишеръ 1 зр., Елена Іжаковська 1 зр., М. Кельшевичъ 1 зр., Ад. Кайнатъ 1 зр., Ар. де Льюжъ 1 зр., и урядники ц. к. Намѣстництва на руки и дирекц. Вагнера 5 зр.

— Рогатинськимъ бургомістромъ вибраний п. Северинъ Манастирський.

— Оголошене. Комісія екзамінації для учите-льївъ школъ народныхъ у Самборѣ подає симъ до вѣдо-мости, що висить кваліфікаційний въ землемърчії речи-ци зачин ся дня 3 лютого 1894. Подання въ потрѣбнимъ документами треба вносити до Дирекції комісії екса. у Самборѣ до 15 Свячня 1894. Зъ Дирекції комісії екса. для школъ нар. у Самборѣ, 16 грудня 1893 Керекарт.

— Вдови по міністрѣ війни, бар. Баверѣ внесла проєсю до Є. В. Цѣсаря, щобъ титулъ барона, який Цѣсарь надавъ бувъ **мужеви**, могъ передави на брата єв., секретаря міністеріяльного Евг. Гавеншільда. Є. В. Цѣсарь прахаливъ ся до тої проєси и. Гавен-шільдъ буде висити титулъ барона и ваваще Баверъ-Гавеншільдъ.

— Руска оперетка въ Америцѣ Газета Polonia, що виходить въ Бальтіморе въ познаній Америцѣ, доносить, що въ Новомъ Йорку відограють українську опередку "Наталька Полтавка". Чистъ й дохдъ привезений на політическихъ явищахъ, власніхъ на Сибірь.

— Евгений Паюта, капіраль 4 полку уланівъ, убійникъ рітмайстра Бариша въ Креховѣ, єсть родомъ зъ Дучача поїтка сокальского и має 26 лѣтъ. Росту високого, має лице округле, волоси русине, ози сині, носъ и уста середні. Причиня убійства мала бути така. Паюта любивъ кухарку въ касиніа війскового и бувавъ часто у неї поза 9 годину. Зъ той причини рітмайстеръ пожаравъ Паюту и вимогивъ службу кухарцѣ. За се Паюта помстилась ся. Рітмайстеръ відавъ ся власне спасти и ще въ газетою стоявъ коло ложжа, коли наразивъ куля трафіла єго въ саме сердце и вінъ нежиний загинувъ ся на землю. Паюта уткъ бувъ въ війницї, але єго на ново зловили. У Львовѣ буде ставати передъ судомъ військовы.

Потѣха на старбѣ. При улиці Ласеби ч. 8 у Львовѣ жила 86 лѣтла старушка Варвара Чорна въ донькою Павлиною. Паскладала собі старенька трохи грошей, аби було чимъ за свій похоронъ заплатити. Тымчасомъ донька Павлина напосѣла ся вчера въ тѣ гроши и хотѣла ихъ матері відобрести. Коли мати протишила ся тому, Павлина почала єї бити ціпованомъ по головѣ и вробила єї коліжка рану. Сусіди викликали поліцію и та застала старушку ледви живою. Доньку уважено, а матері відсанено до шпиталю.

— Малодѣтній палій. Въ селі Завадовѣ підъ Стриємъ виїхъ дні 12 с. м. огонь и спаливъ загороду одного господаря. Огонь сей підложивъ 12-лѣтній ванімъ, который служивъ у того господаря, а єго тої

господаръ видалавъ въ служби, то хлопець помстивъ ся. Єго уважили и вінъ признавъ ся до вини.

— Убійство вітца. Зъ Дембницї доносять, що въ ночі въ дні 12 на 13 грудня убила въ селі Пустковѣ, поїтка ролчицкого, 20 лѣтва дівчини Гонората Бродови власного вітца, ударивши єго під часъ сну коліжко раза обухомъ сокира въ голову. Причиню убійства мало бути се, що отець часто картавъ дочку за розпустне життя. Сама убійниця віддала ся въ руки суду въ Дембницї.

— Холера. Дні 18 с. м. не донесено про жадень новий випадокъ занедужання въ краю на холеру. Виадоровѣла въ Городовичахъ 1 особа и въ Плотичахъ 1, де такожъ 1 померла. Дні 17 с. м. лѣчило ся 6, дні 18 с. м. виадоровѣла 2, померла 1. У хорихъ въ Острії въ повіточіїскомъ и въ Риботичахъ въ поз. добромильскомъ не стверджено холери.

— Гарний вікъ. Въ Осеку въ Чехії померла 14 с. м. Варвара Шірльова, которая родила ся въ р. 1777, прожила 116 лѣтъ. Послѣдніхъ 10 лѣтъ жила майже самою кавою.

— Пригода на землемѣриї. Черезъ але установлений землемѣр въ Тяновѣ **західивъ** відъ особовій на вози на шляху резервоюмъ и робивъ три въ нихъ. На службѣ, въ подорожній не стало ся вѣчного злого, толькоже півездь сплавивъ ся о 2 години.

Штука, наука и література

— Словаря російско-українського, уложеного М. Уманцемъ и А Соболю а видаюого науковимъ товариствомъ імені Шевченка въ додатку до часописа "Зоря", виїшовъ томъ I. Оббімає вінъ слова відъ A до K и коштує 2 зр. 50 кр. въ Австроїї, а 3 рубль для Россії.

— Накладомъ наукового товариства імені Шевченка виїшла передрукомъ въ "Зорѣ" студія Олександра Колесни "Юрій Коссован (Осан, Диміні, Ігор Горанівський де Фадкович). Проба критичного розбору автобіографічнихъ його повістей та його житія". Цѣна книжки, оббімаючої 99 сторінъ VIII ки, въ портретомъ Федъковича — коштує лише 30 кр.

† Посмертні вѣсти.

Юлія Іванна Куриловичевна, настоятелька монастиря СС. Василіонокъ у Львовѣ, переживши 67 лѣтъ, а въ того 32 роки въ монастири, по короткій а тиждній недувѣ, упокоила ся дні 15 грудня. Софія въ Стефанівичевѣ Кокуревичевѣ, жівла учителя народного въ Долинѣ, померла у Львовѣ по д.-вгдѣ а тиждній недувѣ на запаленіе легкихъ. — У Львовѣ по-

нужди та муки. Безнастінна слота чопоувала такъ дороги, що нѣ суди Б же по нихъ було ходити. Черезъ те, що противникъ змінивъ часто мѣсце побуту, мусивъ и коліжъ дуже часто ходити далеко. Тижко обікований вонки ледви въ тяжкою бѣдою волїкли ся по гыхъ дорогахъ. Коли приходило ся де въ полі заочувати або на спочинокъ станути, вонки не мали що доволі вѣти и спочинку не мали, бо годѣ жъ виспаги ся добре у слогну та зимну нôчъ, а неприятель спустошивъ и висавъ край такъ, що мало що вѣти остало ся. Але и голодъ и холодъ та утома не змогли відобрести завзята воякамъ 55-ого полку; зчаючи, що боронять чистої справи свого Цѣсаря, зносили ови безъ нарїкання ту всю нужду и побивали противника, де толькоже стрѣнули. Въ тѣ гяжкій для полку часы склала ся одна подїя, що свѣдчила о великородністі вояківъ:

Полкъ стоявъ таборомъ коло Кронштадту. Вѣрвій цѣсареви мѣщане сего мѣста не лише давали полкови фду, напоївъ та одежу, але єшо зложили 130 зр. 44 кр. а. в. и передали ти гроши полковникови баронови Штумергаймови, щобъ уживъ ихъ для полку. Полковникъ хотѣвъ такъ зробити на одному вимаршу, але вояки, що самі були въ погребѣ, безъ нївъкої намови звъ сторони старшихъ, толькоже въ власної волї казали всѣ ти гроши дати на нещасніхъ мешканцівъ мѣстечка Маріенбурга, спаленого неприятелемъ дні 30 листопада 1848 року.

Водївли полку находили ся надъ рѣкою

мерль сими дніми Теоф. Несторовичъ, властитель реальності и емеритованій урядникъ, въ 64 бѣръ роцѣ жити. — Павлина въ Папарбѣ Лодинська, буща властителька бѣльшої посвѣтості, померла у Львовѣ въ 84 бѣръ роцѣ жити.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 20 грудня. Проектоване на нинѣ оглядане Є. Вел. Цѣсаремъ вистави розгляданій вѣдомікъ, позаякъ Є. Вел. Цѣсарь въ наелѣдокъ легкого катару и задля великихъ своїхъ занятій не виходить нинѣ въ палаты.

Поля 20 грудня. Приплывъ тутъ корабель "Цѣсарева Єлизавета" въ Найдост. Архікн. Францомъ Фердинандомъ повитаній сальвами зъ пушокъ. При вѣдѣ розглянувъ Найдост. Архікназъ медалъ, выбити на памятку свої подорожки помѣжъ штабъ и залогу корабля. Вѣдакъ зайдовъ Архікназъ на сидане до Архікн. Кароля Стефана а вечеромъ бувъ на галевомъ обїздѣ въ маринарському касинѣ.

Атины 20 грудня. На вчерашній дуже бурливомъ засѣданю ухваливъ парламентъ законъ о провізоричномъ упорядкованю фінансівъ въ другомъ и третомъ читаню.

Рухъ поїздовъ зельзничихъ

важний відъ 1 червня 1893. після львівськ. год.

ВÔДХОДЯТЬ ДО

	Посѣщний	Особовий
Кракова	3·01 10·41	5·26 11·11 7·36
Підволочиськъ	6·44 3·20	10·16 11·11
Підвол. Підлям	6·54 3·32	10·40 11·33
Чернолець	6·36	10·36 3·31 10·56
Стрия	—	10·26 7·21 3·41 8·01
Бельця	9·56	7·21 —

Приходять зъ

Кракова	3·08	6·01	6·36	9·41	9·35	—
Підволочиськъ	2·48	10·02	6·21	9·46	—	—
Підвол. Підлям.	2·34	9·46	9·21	5·55	—	—
Чернолець	10·10	7·11	7·59	12·51	—	—
Стрия	—	1·08	9·06	9·52	2·38	—
Бельця	8·16	5·26	—	—	—	—

Числа товстій, означають пору ночну відъ 6 год. вечоромъ до 5 год. 59 мін. рано.

Въ информації бюро ц. к. австрійськихъ зельзничнихъ державнихъ у Львовѣ ул. Третого Мая ч. 3. (Голова Імперіяль) продовжя ся билети полосовій и окружній, вінчанія вади и таофій у формѣ кишеньковій. Информації є справахъ тарифовихъ и перевозовихъ.

Часть поданій єїсля годинника львівського, вінъ розвінти ся о 35 мінутъ відъ середньо-европейського зельзничного: коли на зельзниці 12 год., то на львівському годиннику 12 год. в 35 мін.

Остатними часамивші въ друку книжки, що їхъ кождому горячо поручає ся:

1. "Кобзарь" Тараса Шевченка, найновіший видається въ Новороссії, повѣсть Г. Данилевського въ часовѣ кольонізації степовъ. —

2. Славний твръ Американина Кенана "Сибіръ". Щіна 4 зр. 50 кр., а зъ пересылкою въ шабатурцѣ 5 зр.

3. Записки наукового товариства імені Шевченка, частина I. и II. — кожда по 1 зр.

4. Збѣгъ въ Новороссії, повѣсть Г. Данилевського въ часовѣ кольонізації степовъ. — Щіна 1 зр.

5. Правничий словаръ дра Костя Левицкого, потрѣбный для кождого урядника, що хоче по руски вмѣти. Щіна 3 зр. 40 кр.

Тї книжки достати можна въ друкарні наукового товариства имені Шевченка у Львовѣ ул. Академічна ч. 8. 7—10

За редакцію відповѣдає Адамъ Креховецкій

(Дальше буде.)

КОНТОРА ВЫМЪНЫ п. в. упр. гал. акц. **БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО**

купує и спродає

ВСЯКІ ЕФЕКТИ И МОНЕТЫ

по курсу денній найдовладнішої, не числячи жадної провізії.

Яко добру и певну льокацию поручас:

4½% листы гіпотечні.

5% листы гіпотечні преміовані.

5% листы гіпотечні безъ премії.

4½% листы Тов. кредитового земс.

4½% листы Банку краевого.

4½% пожичку краеву галицку.

4% пожичку пропінаційну галицку

5% " " буковинську.

4½% пожичку угорской железнозной

дороги державной.

4½% пожичку прошінаційну у

гореку.

4% угорской Облгафії індемізаційні,

котрі то папери контора вимъны Банку гіпотечного всегда купує и продаває по цінахъ найкористнішихъ.

Увага: Контоль вимъны Банку гіпотечного приймає відъ Ви. купуючихъ всякий вильосований, а вже платий м'єсцеві папери цінні, якъ такожъ купоны за готовку, безъ всѣлякої провізії, а противно зам'єсцевій лишень за одтрученемъ коштівъ.

До ефектівъ, у которыхъ вилчериали ся купоны, доставляє новихъ аркумъ купоновихъ за зворотомъ коштівъ, котрі самъ поносить.

60

Власного виробу

КОЛДРЫ

по 4, 5, 6, 7, 8 до 14 злр.

Колдри атласовий

шовковий по 15, 18, 20 злр.

и вище.

Колдри на овечої вовнѣ

безъ конкуренції найдешевше

поручас

Іосифъ Шустерь

Львовъ,

ул. Коперника ч. 7. 134

АЛЬБИНЪ КРАЕВСКІЙ

Въдень

IV. Wiedener Hauptstrasse 51.

Перший народный дому комісовый и предпіємство посыпка поручас и достарчает

!!! ВІСЬО!!!

чого лише хто скоче и що въ объемъ торговель и промислу входить.

Цьмики на жадане высылає gratis.

120

А ВІЗ О!

Повідомляємо П. Т. Публіку, що одержались великий засоби розличнихъ родовъ краєвыхъ и заграницюшихъ винъ, и продаємо тільки по найдешевшихъ цінахъ, по 40 кр. и вище вразъ зъ доставою до дому. Для провінції въ пакахъ по 10 фляшокъ и бльше ріжного рода. Ясне мавцеве пиво, чорне Beck, портеръ и будієвіцке пиво дуже дешево продаємо. Для провінції въ пакахъ по 25 фляшокъ и бльше.

Львівський експортъ пива фляшкового и вина

Львовъ, ул. Сикстуска ч. 8.

С. Кельсень у Въдни

поручас

Клюсеты зъ перепливомъ воды и безъ того. — Руры клосетовій. — Каналові насады зъ патентовимъ замкненемъ. — Зборники на воду. — Комплектні урядження купелевій. — Вентіляторы. — Приборы до водотяговъ, якъ такожъ руры ляний и кованій. — Помпы, фонтаны и всякий арматуры.

Заступники для Галичини и Буковини

Львовъ ГАМЕЛЬ и ФАЙГЕЛЬ Коперника 21.

На жадане высылає ся каталоги.

Въднеська фабрика АМАЛІТЬ

поручас

найновѣйше патентоване начине кухонне зъ виѣ гальванічно нікльоване, у внутрѣ повлечене чистою и дуже тревалою емалією.

До набуття у Ивана Шумана у Львовѣ

площа Бернардинська и у всѣхъ бльшихъ торговляхъ зелѣза.